

poštna upraviteljica mi da samo nemške. Ko poprosim za nemško-slovenske, mi odgovori: „Od srca rada bi jih dala, pa jih nimam, ker je vse slovenske vzela tukajšnja prodajalka tobaka.“ Pregledala je vse, pa jih res ni bilo razven tistih za odgovor, ki mi jih je blagovoljno dala. „Pojte v tabakarno“, je djala, „tam jih dobite!“ In res, kapa kosmata, poslal sem po nje, pa glej, tudi tukaj jih ni, ali jih pa morda ni hotela dati, ne vem. Dala je popolnoma nemške s pristavkom: „Saj nobena ne zna govoriti“. Posilinemška gospodična, silno se motiš. O pač, „Korrespondenzkarte“ znajo govoriti, pa še prav dobro — brez jezika. Kar tiho na uho povedo, da jih goji in vsiljuje posilinemška tobakarica, ki je materni jezik pogoltnila s ptujsko giftno kroto. Pa saj ni čuda, saj še je post, ko so žabe najboljša porecija. Ako kupiš tobaka za nosljanje, dobiš ga lepo zavitega v ptujsko giftno kroto.

Vas pa, dragi kežjanski Slovenci, opozarjam in pozivljam na sveto dolžnost, da zahtevate slovenske, ali vsaj nemško-slovenske poštne tiskovine, bodisi na pošti ali v tabakarni, ker po postavi nam jih morajo dati in imeti v zalogi. Saj še menda nismo na Pruskem doma, ampak na lastni naši slovenski zemlji. Kdor pa zanemarija svojo sveto dolžnost, je postal podlaga ptujičevi peti, kar bi pa bilo sramotno za našo ljubo slovensko domovino. Vsak strahopetec pa si naj zapiše v svoje srce strašne, pa resnične besede: „Strela udri iz višine izdajalca domovine!“

Hošnica pri Bistrici. Slučajno mi pride zadnja številka „Štajerca“ v roke. Med drugim najdem dopis iz Hošnice, v katerem se opravičujeta tako imenovani Golečanov Pavle in Lipave, da prvi pri občinski volitvi ni agitiral, drugi ne županskega stolca želel. A jasno je in vsakemu znano naporno delo agitacije imenovanih. Kar podtikajo v „Štajerčevem“ dopisu Mlakarju, Oniču in Kosiču, to sta storila ta dva v preobilni meri sama. Dosedaj nihče ni vedel, kakšno stranko je Lipave in njegov sodrug zastopal, še le dopis „Štajerca“ nas je poučil o njih namenu. Pobeg iz volišča, kakor so se v „Štajercu“ sami kot pobegli iz volišča podpisali, je značilen dovolj za strahopetnost pa tudi nezmožnost voditi kedaj občino. Naj še „Štajerc“ tako hvali njih naprednost, ne verjame jim tega nihče, njih pobeg je kazal rakovo, pa ne napredno pot.

Hvali se Lipavčeva hiša, da je za zgradbo cerkve v Poljčanah največ darovala. S tem pa še Lipave ni dokazal, koliko je daroval. Dotični dopisnik omenja tudi, da je imenovani obljubil za zgradbo župnijske cerkve v Laporju 100 kron, kar je mogoče, a verjame mu nihče, dokler svote ne plača, kajti izrazil se je sam, da za cerkev ni dolžen ničesar dati. Ne zavida nihče pobratimstva „Štajerca“ s temi pobeglimi volilci. Pregovor pravi: Gliha vkup štrija. Slobodna mu pot, nje hvalisati kot napredne, nam Slovincem je dovolj, ako katerega „Štajerc“ hvali...

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Sožalje za Strosmajerjem. Duhovščina mariborska je poslala stolnemu kapitolu v Djakovem sledeči brzojav: „Duhovščina mariborska z globokim spoštovanjem in britko žalostjo izraža iskreno sočutje nad smrtjo velikega biskupa, domoljuba in učenjaka Josipa Juraja.“ — Sožalje je izreklo nadalje: Zgodovinsko društvo za Slovenski Štajer, politično društvo v Teharjih s svojega običnega zbora dne 9. t. m. na predlog g. dr. Štora. — V znak žalosti veje raz „Narodnega doma“ v Mariboru od nedelje črna zastava. — Celjski Slovenci so prisostovali v četrtek, dne 13. t. m., ob 8. uri zjutraj sv. maši zadušnici v cerkvi č. oo. kapucinov.

Pogreb škofa Strosmajerja bo v petek, dne 14. t. m. ob 9. uri dopoldne. Udeležba bo velikanska iz vseh krajev, kjer prebivajo Slovani. Iz Zagreba bo šel poseben vlak v četrtek ob 11. uri ponoči.

Oporoka Strosmajerjeva, katero so odprli dne 10. t. m. ob 11. uri predpoldne se glasi v glavnem: Sestrični Magdaleni Unukič 20.000 gld., ako preživi škofa; drugače dobi njena hči Albertina Adrovsky zlati križ, ki ga nosi na prsih in vsak njenih treh otrok po 10.000 gld. Fml. Henrik Adrovsky zlato uro z monogramom „Vse za vjerno i domovinu“. Potem 4 konje na izbero ali pa 1600 gld.; njegovi soprogi Albertini 4 krave ali pa 600 gld.; sirotam djakovskim 2000 gld.; obitelji Andreja Strosmajerja 5000 gld., vsaki hčeri 1000 gld., sinu 2000 gld.; kanoniku Pavlu Molnerju 500 gld.; knjižnica njegova naj se uvrsti v škofovo knjižnico; sliko umirajočega sv. Jožefa od Overbecka zapušča akademiji; izvršiteljema oporoke A. Voršaku in Mirku Cepeliču vsakemu nagrade 1000 gld., vse ostalo premoženje naj se razdeli na tri dele: en del za deško semenišče v Oseku, en del za stolno cerkev, en del pa za ustanovitev dveh kanoniških mest, ki naj jih škofje imenujejo potrjenjem cesarjevim. Oporoka je pisana lastnoročno.

Politično zborovanje na Teharjih zadnjo nedeljo, dne 9. t. m. je bilo zanimivo zaradi tega, ker je na njem govoril vitez Berks o zadevi celjske slovenske gimnazije. Kratka vsebina njegovega govora je bila, da vitez Berks ni nič kriv, ampak vsega je kriv le dr. Dečko. Ker pa je dr. Dečko bolan, ker je kupna pogodba zaradi njegovega travnika zrušena in ker je sploh zadeva slovenske celjske gimnazije po zaslugi dr. Šusteršiča v najboljšem tiru, nočemo več o tej stvari govoriti. Le to še sporočimo volilec celjskega okraja, da je vitez Berks na shodu v Teharjih priznal, da se od 13. marca 1903 sploh ni več brigal za celjsko slovensko gimnazijo. Na vprašanje g. Korošca iz Maribora, zakaj se ni vsaj v zadnjem času, ko so se slišale različne govorice o njegovem stališču v celjski zadevi, niti opravičil niti zglasil, odgovoril je, da je bil bolan. Deželni poslanec dr. Hrašovec je poročal o svojem delovanju v deželnem zboru ter v znesenih besedah navduševal zborovalce, naj bodo vedno značajni rodoljubi. G. dr. Stor je temeljito razpravljal o krajevnih vprašanjih, kakor o regulaciji Voglajne, o zadnjih občinskih volitvah ter prosil navzoča poslanca, da storita potrebne korake na pristojnih mestih. G. Čemažar je razvil sliko, kako se od državnih oblasti zadržuje zidanje nove cerkve ter istotako prosil oba poslance od pomoči. Zborovanje je spretno vodil predsednik društva g. Martin Visjak.

S pošte. Poštni praktikant Karol Dobršek je napravil z dobrim uspehom prometno skušnjo. — Dostavljanje denarja in poštinih zavrtkov na dom se je upeljalo v Sevnici in Gornjem Gradu.

Iz šole. Ravnatelj dekliške meščanske šole v Ptujju je postal nadučitelj ondotne deške ljudske šole, Anton Stering. Iz Celja v Gradec pride meščanski učitelj Vincenc Wüstner. Stalni so postali na svojih mestih učitelj J. Roš v Dolu pri Hrastniku ter učiteljici T. Fabjan pri Sv. Lenartu nad Laškem in Josipina Bezla pri Sv. Vidu pri Planini. Učiteljica Ana Osana je premeščena iz Poljčan v Stranjo vas.

Mariborske novice. Nov most čez Dravo bo prišel v nadaljevanju Gosposke ulice, tako so sklenili naši mestni očetje. Da bi ga le že kmalu začeli graditi! — Vodja mestnega urada Tax, nekdanji brežiški okrajni glavar, je naredil marsikaj nepostavnega in bi ga morali odsloviti. Toda nekateri mestni očetje tega niso pustili. Zaradi tega so trije odložili to čast. Sedaj je pa Tax sam prosil za odpust. — V torek, dne 11. t. m. se je ustrelil gostilničar „pri slonu“ v Tržaški ulici. Samomorilec je bil star 45 let. Vzrok samomora je bil prepir z ženo. —

† **Franc Breznik.** Vsako moč težko pogrešamo v naših narodnih vrstah, a posebno bolešno je za nas, kadar vidimo se zapirati grob nad mladim, čilim, upolnim življenjem. Ob takih prilikah se nam vriva bridka zavest,

kakor da bi sami izgubili dober del svoje jakosti in odpornosti. Delavne moči legajo druga za drugo v hladni grob, in s strahom se oziramo nazaj, ali bo prišel kdo na njih mesto ali pa bo moralo ostati zopet prazno. Zadnji torek, dne 11. t. m. smo položili v Mariboru k večnemu počitku takega mladega moža, ki se je povsod zavedal svojih dolžnosti do naroda in jih tudi vedno izpolnjeval. Bil je to g. Franc Breznik, pomožni učitelj za mariborski okraj. Star komaj trinideset let nas je moral zapustiti. Predno je prišel v Maribor, učiteljeval je v Lehnju, kjer je zaradi svoje narodne samozvesti in delavnosti moral od narodnih izdajic marsikaj britkega pretrpeti, a ki je bil vsled tega pri značajnem in nadarjenem ljudstvu zelenega pohorskega gorovja tembolj priljubljen in čislán. V Mariboru je posebno rad deloval v narodnih društvih. Ni bilo skoraj igre na našem mariborskem slovenskem odru, v kateri bi ne dobil tudi g. Breznik svoje vloge. Zadnji čas pa sta mu Citalnica in društvo „Maribor“ popolnoma poverila skrb za prireditve gledaliških iger. Pripravljal je že za belo nedeljo ljudsko igró „Martin Krpan“, ki se bo sedaj zaradi njegove smrti morala preložiti na poznejši čas. V družabnem življenju je bil g. Breznik ljub družabnik in mil prijatelj. Vsakdo ga je imel rad, zameriti se sploh ni znal. Žalovanje za njim je globoko in odkritosrečno! Pokojnik se je pri kolesanju prehladil, dobil vnetje možgan in po tridnevni bolezni je izdihnil dne 9. t. m. svojo blago dušo. Ljubemu prijatelju, vnetemu rodoljubi trajen spomin!

Umrli je v Slivnici pri Celju dne 7. t. m. posestnik Jakob Gajšek, v 75. letu. Rajni je bil blag mož, vrl Slovenec, dober kristjan in mnogoleten cerkven ključar, kojo službo je kaj vestno in z veseljem opravljal. Bodi mu zemljica lahka! — Umrli je pri pri Sv. Antonu v Slov. goricah dne 14. m. m. žena Frančiška Šalamun v 26. letu. Zapustila je tri majhne otročice. — V Celju je umrla dne 5. t. m. gospa Roza Natek, soproga poštnega oficijala. — Dne 3. t. m. je umrl v Žalcu g. Martin Žuža.

Ogenj. Popolnoma je uničil ogenj dne 3. t. m. zvečer gospodarsko poslopje Neže Rečnik v Razvanju. Sumi se, da je nekdo nalašč zažgal. Ker je bilo poslopje iz lesa, se je tako hitro ogenj razširil, da so rešili komaj živino. V bližini stoječo hišo so komaj zabranili, da se ni vnela. Čeravno je bila posestnica zavarovana, je vendar škoda mnogo večja. — Iz Dobove se nam poroča: Velika nesreča je zadela Martina Šepce, kmeta v Rigoncih. V živinskem hlevu je začelo v soboto, dne 8. t. m. ob 4. uri popoldan goreti. Hlev je bil hipoma v plamenu; vsa živina, lepa kobilica, dva vola, dve kravi in teleta so zgorela. Hišo in druga poslopja so komaj rešili. Da ni dežilo in bila v hitro pomoč nova brizgalna iz Obreža, bi vsled viharja vsa vas postala pogorišče. Kako je ogenj nastal, se ne ve; sumi se, da vsled neprevidnosti kadilcev. V tej vasi je v kratkem času že drugič gorelo. — V Koritniku, občina Videm, je ogenj uničil hišo Karola Glas. Posestnikom Janezu Planinc, Leopoldu Požar in Francu Pajtlar se je posrečilo po napornem delu omejiti ogenj samo na hišo. Škoda se ceni na 400 kron. — V Zabukovju pri Brežicah so zažgali otroci z žvepljenkami hišo posestnika Jožefa Jonik. — V pondeljek, dne 10. aprila je v Rečici pogorela Stručljeva hiša in hlev. Sreča, da je hiša stala na samem, sicer bi lahko nastala strašna nesreča ker je divjal strašen vihar. Ta požar je že drugi tekom enega tedna.

Velik požar je bil zadnjo nedeljo popoldne v Šešćah, vasi župnije Sv. Pavel pri Preboldu. Ob silnem vetru je požgal ogenj v najkrajšem času vključ vsem naporom 14 požarnih bramb dvanajsterim posestnikom hiše in gospodarska poslopja z vsemi živili, orodjem in krmo vred. Vseh pogorelih objektov je 46. Zgorela je pri tem ena krava in nekaj svinj.

Čez 70.000 K se ceni škoda, ki jo bo pokrila zavarovalnica le tretjino. Beda je velikanska. Šest rodbin je brez stanovanja, brez živeža, brez vsega; nimajo ničesar, kakor Boga v nebesih, kakor se je nekdo izmed njih izrazil. Ker so sedaj spomladi cene živil visoke, povrhu pa v okolici radi lanske suše primanjkuje krme — je treba nujne pomoči in se priporočajo ponesrečenci dobrim srcem v podporo. Darove sprejemata župnijski in občinski urad v Št. Pavlu pri Preboldu.

Zastrupila se je dne 10. t. m. ponoči v Ljubljani 23 letna pestunja pri restavratorju Schreyu Frančiška Matjašič, rodem iz Globokočega v brežiškem okraju.

S sekiro je udaril 18 letni Jožef Spanšek iz Suhagadola pri Slovenj-gradu 17 letnega blapca Janeza Rebernik. Čeravno ima ranjeni črepinjo popolnoma prebito, še vendar živi. Spanšek je pričakoval nekega drugega fanta, pa se je v temi zmotil.

Sv. Ilj v Slov. gor. Bilo je že letos — toraj v 20. stoletju po Kristusu — bila je v naši šentiljski fari neka zapuščinska razprava. Poklicali so otroke, da bi se podpisali. Starejši sin podpiše svoje ime; obiskoval je slovensko šolo. Prideta potem na vrsto dva mlajša — in reveža ne znata podpisati niti svojega imena. Navzoči gospodje so debelo gledali; in niti ne bi radi verjeli, da sta dovršila neko nemško šolo. Da, res neverjetno je, a žalibog resnično! Žalostnih vzgledov imamo dovolj! Vprašamo, ali je šola, iz katere pridejo taki učenci, za slovenske otroke koristna? Ali še so tako nespametni stariši, ki bi ne izprevideli, da tako svoje lastne otroke pehajo v sramoto in nesrečo, ako jih spravljajo v ponemčevalnice! Dolžnost vsakega zavednega Slovenca pa je, da nevedno ljudstvo tudi v šolskih stvarih svari in poduča, kajti le tako bomo rešili našo zemljo in naše ljudstvo iz sovražnih krempljev. — Črna zastava vihra iznad slovenske šole. Izvedeli smo iz Maribora žalostno novico, da nam je nagle smrti umrl občesplošni učitelj g. Fr. Breznik. Bil je le kratek čas pri nas, a silno je bil priljubljen pri šolski mladini, kakor tudi pri odraslih. Zato pa za njim vse žaluje. Pogreba se je udeležilo učiteljsvo slov. šole in večje število prijateljev in znancev. Blagemu učitelju naj sveti večna luč!

Ponemčevalne šole. Od nekod, kjer se nahaja ponemčevalna šola, se nam piše: Kar se je zadnjič poročalo iz Št. Ilja v Slov. gor. o tamošnji nemški šoli, kako surovi in popačeni da so učenci, je le potrdilo tega, kar se godi na vseh spodnjestajerskih ponemčevalnih šolah. Pretečeni teden je udaril učenec iz tukajšnje nemške šole tako močno drugega, da se mu je kri curkoma polila. Ponavlja se vedno stari prizor: učenci ene šole so do drugih kakor pes in mačka. Tako se že pri majhnem otroku vidi, kaj bo iz njega. Če se mu že v mladosti ucepi srd zoper lastno kri in lastni rod, ali je potem čudno, da so nemčurji hujši od najbolj zagrizenih nacionalcev? In kedo je kriv, da se dogajajo taki pretepi že med mladino? Ali ni ravno to, da se prosjači in berači na vse mogoče načine pri slovenskih stariših, naj vendar napolnijo klopi nemške šole? Ali ne to, ker se bojite dati jim strah, zahtevati od njih, naj se uče, ker se bojite imeti red in disciplino v šoli? Otrok pa dobro ve, kje se mu daje potuha, ve, kje mu ni treba ničesar storiti, nikogar se bati. Zato otrok, ki je po naravi lahkomisljen, le sili tja, kjer so vedno z njim zadovoljni, naj bo dober ali slab, naj se uči ali ne, kjer ni nobene kazni, nobenega opomina radi zamud, nobenega pravila. Kedaj so bili otroci bolj modri, kakor odrasli, kje more otrok razumeti, da je zgubljen zanj zlati čas, če ga prav ne porabi, kako more razumeti, ker še ne pozna življenja? Zato naj naše mamice le dobro premislijo, kadar zdihujejo: oh, brez nemščine ne pride nikamor naprej! Prvič ni res, da bi se v slovenski dobri šoli ne naučili toliko nemščine, kakor na slabi nemški. Še preveč je te robe na slovenskih ljudskih šolah, in da naša ni zadnja, menda ni treba omenjati. Drugič je pa le preveč res,

da otroci iz takih šol še preveč daleč pridejo. Odkod to, da se potem toži: kaj bom začela z njimi, nič več me ne ubogajo in ne slišijo? Če hočete imeti ubogljive in pridne otroke, mora na to gledati šola in dom. Če pa kedo samo vabi paglavčka z medom in sladkorjem, češ se bomo igralčkali, strahu mu pa ne sme dati, ali menite, da je to vzgoja, da bo tak otrok za delo? Ali se ni zgodilo na neki nemški šoli, da je učitelj napravil odhodnico svoji učenki, jo javno pred povabljenimi povzdigoval in hvalil? Par let pozneje pa se je tisto dekle že izgubilo? Kdor pravi, da je mogoče brez reda, brez strahu in brez opomina vzgajati dobre otroke, tisti naj hvali nemškutarske šole in naj pošilja otroke vanje.

Pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. je po dolgi bolezni umrl 11. t. m. gosp. Martin Muršec, trgovec, nečak rajnega dr. Josipa Muršeca. Skupil si je za svoje rojake dokaj zaslug. Svoje dni je ustanovil požarno brambo v Bišu, potem mlekarico in minolega leta bralno društvo. V vsem okraju so ga čislali kot vnetega rodoljuba. V mladih letih je dovršil kmetijsko šolo v Gradcu. Odliko si je pridobil kot podčastnik v vojski zoper Turke l. 1878. Slovesen pogreb se je vršil 13. t. m. Naj počiva v miru!

Žrebe dukl-bran. Velik Nemec pred Bogom in pred ljudmi je občinski svetovalec J. Diemart v občini Partin sv. lenarškega okraja. Včasih ima kot gemajnderot tudi pravico nadmestovati vrlega narodnega občinskega predstojnika. Posebno če je treba ogledati občinske svinje, bike in kobile ter jim narediti živinski potni list, takrat stopi gemajnderot Diemart v službo svoje občine, vzame pero v roko ter napiše, kar je treba. Pred nami leži več živinskih potnih listov s podpisom Diemarta. Čeravno je župan oskrbel dvojezične listine, čeravno nosi občinski pečat slovensko besedilo na prvem mestu, vendar se Diemart ne usmili slovenščine, ampak napiše vse v nemščini. A ne vprašajte, kaka je ta nemščina! Noben Nemec je ne bi razumel in nam se je le po natančnem poizvedovanju posrečilo izvedeti, kaj so gemajnderot Diemath sploh mislili zapisati. Tako imenujejo slavni poznavalec nemškega jezika gospod gemajnderot Diemart eno žrebe dukl-bran. Stati bi moralo dunkelbraun. Eno kobilu so opisali kesen braun. Stati bi moralo kastanien braun! In tako dalje, in tako dalje! Malo je sedaj že na Spodnjem Štajerskem takih nespametnih kmetov, ki bi se silili z nemščino, koje ne znajo. Slavec ne poje kikiriki, vrabec ne kroka kakor vrana, in pameten slovenski kmet ne nemškutari več.

Ljutomerska okolica, pozor! Ljutomerski nemškutarji hočejo razširiti svojo ponemčevalno šolo in za to je pričakovati, da se zopet začne lov na slovenske otroke iz okolice. Slovenski stariši, ne dajte svojih otrok ponemčevati!

„Blažena“ nemščina. Nekje v Slov. goricah prišel je zidarski delovodja h kmetu, kateri ga je naprosil zaradi nekega dela. V kmetovi hiši bilo je zbranih tudi nekaj drugih ljudi. Zidar ga nagovori v slovenskem jeziku, toda kmet se mu odreže: „Tuns mitn mir pisl deutsch puschkurirn, das werden Lüdi po hiši mae fersteen.“ Taki so naši nemškutarji, vedno trobijo nemški rog, potem pa še nemški ne znajo. Bogu se usmili! Heul!

V jareninski župniji se je vrli narodni posestnik Franc Sekol v četrtek, dne 6. t. m. precej močno na licu z nožem ranil. Šel je v bram, na pragu se spodtakne ter pade na nož. K sreči pa je z roko zamahnil, drugače bi si bil zasadil nož ravno v srce.

Neprijaznost uradnikov proti kmetom. V št. 11. smo poročali, da je uradnik v sobi št. 23, 24, našega okrožnega sodišča kričal na nekega kmeta, ki je prišel po pojasnilo. Predsednik okrožnega sodišča gospod Perko nam je sicer na to poslal popravek, kjer to zanika. G. Perko pri dogodku ni bil zraven, popravek je poslal torej samo na podlagi tega, kar mu je povedal omenjeni

uradnik, kmeta g. Perko ni prosil pred se niti ga drugim potom zaslišal. Če je to enostranska poizvedba ali ne, prepuščamo razsodnosti g. Perka. Mi pa vstrajamo pri naši trditvi. Uradnik je govoril z neprijaznim, osornim, nepovoljnim, močnim glasom, tako, da mu je kmet že takrat koj v obraz povedal, da se neprijazno obnaša. G. Perko naj rajši take dogodke dobro preišče in krivim spoznane uradnike pouči o njih dolžnostih, ne pa da slovenske liste nadleguje z uradnimi popravki!

Ptujske novice. Ptujski trgovci postajajo zopet drzni. V nemških častnikih pozivljajo, da se naj odstranijo vsi slovenski napisi, katere imajo nad svojimi prodajalnici. Kakor se bodo trgovci branili slovenskih napisov, tako se bo slovensko ljudstvo ogibalo njihovih trgovin. Kdor mene udari, mu vrnem! Zob za zob, oko za oko! — Dne 11. t. m. je umrla 7 letna hčerka okrajnega sodnika dr. Glasa.

Spielfeld. Tukaj sem je došlo čez 70 hrvaških delavcev. Zidali bodo nov tir in tudi novo pošto poslopje se namerava postaviti. Postajnega poslopja letos ne bodo prezidali, kakor se je govorilo.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Poroča se nam: Stari pristaš „giftne krote“ pride gledat vojaških žrebcev. Iz žepa mu luka „giftna krot“ iz Ptuja. Naenkrat se zasliši močan glas: „Pje, Jüri, si „Štajerca“ k žrebei prigna?“ Mož gleda in gleda od jeze ves zelen — pa nikogar ne vidi, čuje samo velik smeh. Seveda, kaj takega lahko stori samo naš Jüri.

Štajerski nemški kmetje v okraju Bruck-Ljubno so imeli včeraj, dne 12. t. m. dopolnilno volitev za državni zbor. Bili so trije kandidati, Švajger od krščanske ljudske stranke, baron Rokitsanski od bauernbindlerjev in Resel od socialdemokratov. Največ glasov je dobil kandidat Švajger, a vendar ne nad polovico vseh glasov, za to bo v soboto, dne 15. t. m. ožja volitev med njim pa med socialdemokratom Reslom.

Občinske volitve v Oplotnici so zopet razveljavljene. Dvakrat zaporedoma so so tu Slovenci zmagali in obkraj je politična oblast vsled pritožbe posilincev zaradi malenkostnih nedostatkov razveljavila volitve. Ta volitev stane občino precej denarja in vse to zakrivijo naši narodni nasprotniki s svojimi vednimi pritožbami. Ti ljudje delujejo povsod le v škodo slovenskih kmetov. Upamo, da bodo slovenski kmetje tudi pri prihodnjih volitvah prišli v velikem številu na volišče ter pokazali nemčurjem, da je njihov vladni odklenkalo v slovenski občini.

V Starem gradu poleg Vidma so pogrešali več dni vdovo Marijo Cerovšek, ki je sama prebivala kot vžitarica v majhni hišici. Ni imela druge lastnine, kakor — kozo. Njeni sin jo išče, a koča je bila zaklenjena. Gre torej v krško bolnišnico povpraševati, ali ni ondi, ker je včasih rekla, da bo radi bolehnosti morala podati se v bolnico, a v Krškem je ne najde. Gre torej zopet k materini koči. Pa ker ni mogel v koč, odkrije streho in dile; zdaj najde mater, pa mrtvo. Predla je ženica. Med tem jo je najbrž zadelo kap, ker je slonela na postelji. Njena koza je ležala tudi mrtva v koči; najbrž je poginila od lakote. Hudodelstvo se ni zgodilo. Dne 8. aprila je bila pokopana.

Celjski porotniki za drugo porotno zasedanje, ki se prične dne 8. maja t. l. Glavni porotniki so gospodje: Anton Alziebler, gostilničar, Matej Benčan, uradnik hranilnice, Jožef Gračner, trgovec, Janez Hofmann, krojač, dr. Jožef Kovačič, odvetnik, Anton Pec, uradnik hranilnice, Maks Raušer, lekarnar, Jožef Cvetko, kontorist, vsi v Celju, Martin Ropas, izdelovatelj glasovirjev v Medlogu, Ignacij Čretnik v Podgorju, Ivan Petrak, posestnik v Št. Petru pod Sv. gorami, Anton Per, trgovec v Štorah, Franc Turnšek v Gorici, M. Rak, veleposestnik v Grajski vasi, Janez Ahat, posestnik, Pendor, Adolf Eichberger, trgovec v Gorici pri Slivnici, Fr. Ks. Petek, trgovec v Ljubnem, Ivan Robnik, posestnik v Lučah,

Matija Jeraj, gostilničar v Nizki, Peter Rančigaj, trgovec v Bočni, Jožef Lapornik, posestnik v Ložah, Karol del Cott, hišni posestnik v Brežicah, dr. Herman Wiesthaler, c. kr. notar v Brežicah, Jurij Veršec, posestnik v Dedjivesi, Janez Volčanšek, restavratorec v Brežini pri Brežicah, Janez Malus, veleposestnik v Gornji Sušici, Martin Vrečko, župan v Zegru, dr. Maks Kiesewetter, odvetnik v Slovenjgradcu, Jožef Klinger, trgovec v Slovenjgradcu, Albert Steinhäuser, hišni posestnik v Slovenjgradcu, Simon Hribnik, posestnik v Golovabuki, Henrik Krajnc, posestnik v Gornjem Doliču, Ivan Verdnik, posestnik v Meži ob Dravi, Ivan Verhujak, posestnik v Pamečah, Franc Rajter, posestnik v Šoštanju. — Nadomestni porotniki: Jožef König, trgovec v Celju, August Medved, lončar v Celju, Karol Soher, agent v Celju, Feliks Cunder, zasebnik v Celju, Franc Černovšek, gostilničar v Št. Juriju ob Savinji, Alojzij Nendl, mesar in gostilničar v Št. Juriju ob Savinji, Franc Praunseis ml., posestnik v Št. Juriju ob Savinji, Jožef Lenko, veleposestnik v Št. Petru v Savinjski dolini, Leopold Tratnik, posestnik v Žalcu.

Občinske volitve v Šoštanju. Kakor povsod v slovenskih občinah, ki jih hočejo Nemci in narodne izdajice siloma ponemčiti, tako se godi tudi v Šoštanju, v tem blizu koroske meje ležečem slovenskem trgu. S kakimi surovimi nakanami hoče nemška odnosno nemčirska klika dobiti trg Šoštanj v svoje mreže, to zopet dokazuje njeno prizadevanje, na vsak način prodrati pri sedanjih občinskih volitvah. Ker jim ni uspelo z neopravičenimi reklamacijami proti slovenskemu volilnemu imeniku, z reklamacijami, s katerimi so hoteli z zahrbtno zvijačo prekaniti slovensko volilno komisijo in slovenske volilce, — šli so in potožili svoje „bolečine“ „svojeemu“ državnemu poslancu dr. Pommerju, kateremu je trg Šoštanj — španjska vas in ki pozna tamošnje politične razmere le iz lažnjivih pritožb šoštanjskih nemških kričarjev. In ta njihov poslanec je v državnem zboru pripovedoval tako o tej stvari, kakor so ga poučili šoštanjski kričarji. Že v prvem stavku je navedel gorostasno neresnico, da je trg Šoštanj po svoji večini nemški in da si Slovenci po krivici prisvajajo gospodstvo v tej občini. Ako bi bil ta poslanec količkaj praviceljen, moral bi se zavedati dejstva, da bi Slovenci ne bili v Šoštanju nikdar prišli do vlade, ako bi bil trg po večini nemški, — kamo-li še, da imajo Slovenci to občino v rokah že — sedem let. Kajti nemška večina bi z lahkoto izključila slovensko manjšino, ne da bi se morala posluževati količkaj tistih znanih zahrbtnih sredstev, s kakršnimi si upa kedaj priti do — pasjega biča vkljub pomilovalni manjšini. Dr. Pommer, predno je govoril v državnem zboru take bedastoče, moral bi se prej na licu mesta prepričati, koliko je prav za prav v Šoštanju Nemcev, odnosno od par pruskih razuzdanev zapeljanih slovenskih ovac. Nobene druge točke v tem jalovem govoru, nobenih drugih razlogov za prusaške zahteve glede nadvladja v tej kakor tudi v vseh drugih občinah slovenske Štajerske ni treba navajati; — trditev, da je Šoštanj po večini nemški, dokazuje dovolj, kako brezvestni so pristasi nemške stvari med nami Slovenci in kako umazana so sredstva, s katerimi se hoče Berolin polastiti naše domovine! Ako bi hotel nemški Muhl vse prave Nemce iz Spodnje Štajerske peljati v njih prusko domovino, spravil bi jih lahko na en — senen voz — poknil z bičem, zaklical „hij!“ in naš zeleni Štajer bi bil svoboden te pruske nadloge.

Iz Brežic se poroča: V soboto, dne 1. t. m. je zgorela posestniku Jožefu Joniku v Zabukovji hiša. V odsotnosti starišev so zažgali otroci, ki so se igrali z užigalicami. — Ponesrečil se je dne 3. t. m. zvečer posestnik Ivan Petan. Peljal je od kolodvora žito. Ker se je pa malo preveč nasrkal vinca, padel je z voza pod kolo, ki ga je tako hudo stisnilo, da je 5. t. m. vsled

dobljene rane umrl. — V Bojgno pri Brežicah je zgorela hiša posestnice Antonije Breznik, v kateri je stanovala dninarica Šular. Dninarici je zgorelo vse pohištvo. — Zakonska Filip in Marija Umek v Dolenjivasi sta živela že tri mesece ločena. V noči na 4. t. m. je slišala naenkrat Marija Umek, ki je prebivala v neki koči, na vrata močno ropotati. V svojem strahu je bežala na podstrežje in klicala na pomoč. Njena sosedka Marija Rajniš je na to klicanje hitela k hiši M. Umek. Komaj pa se je približala hiši, udaril jo je nekdo po glavi, da se je nezavestna zgrudila na tla. Ko je prišla zopet k zavesti, klečal je nekdo na njenih prsih in jo bil. V napadalcu, ki ji je zadal težke telesne poškodbe, je spoznala Rajniš fanto Roka Vimpolšek. Orožništvo je zaprlo napadalca in moža Filipa Umek, ker se sumi, da je on Vimpolška nagovoril k napadu.

Vojaške vesti. Določeno je baje večje število rezervistov in nadomestnih rezervistov, ki bivajo na meji Kranjske, Koroške in Primorske, da se v slučaju potrebe z njimi pomnože posadke v utrdbah ob avstrijsko-laski meji, kjer bodo ustanovljene mejno-obrambne stotnije. Vsi za ta mesta določeni vojaki bodo morali najbrž opraviti svojo orožno vajo že letos v teh utrdbah. Premišljenih je veliko število častnikov k 4. in 5. trdnjaskemu topničarskemu polku (Pulj in Kotor). V Pulju bodo častniki nadzorovali nova utrdbena dela. V Pulju ne pomnožijo le utrdb na morskimi strani, ampak tudi utrdb na suhem. Nadalje dobi baje tudi Trst provizorične utrdb. Po nekem brambovskem zakonu ustanove pehotne polke za službo v trdnjavah, in Pulj dobi stalno pehotno posadko. Letošnji cesarski manevri se imajo vršiti na Češkem in sicer v istem obsegu, kakor so bili določeni za lansko leto. Čuje se, da se jih udeleži cesar sam ali prestolonaslednik. Pešcev bo nad 43.000 mož, konjnikov 16 eskadronov in 40 baterij topništva.

Vojaški nabori v Kozjem so se dne 7. in 8. t. m. prav lepo brez vseh nemirov izvršili. Pa zakaj bi ne, saj smo si vsi mladeniči bratje. Z veseljem so pripevali mladeniči od vseh strani na nabor. Nekaj sem jih celo videl, da so njih hrabre prsi krasile slovenske trobojnice. Tako je prav, mladeniči dragi! Le nikar ne pozabite slovenske domovine. Drugo leto pa, vsaj tako je želja pisatelja teh vrstic, naj bi krasile slovenske trobojnice prsa vseh vrlih slovenskih mladeničev. Mnogo čvrstih mladeničev so potrdili v vojake, ki bodo morali v jeseni obleči vojaško suknjo in si opasati okoli ledja bridko sabljico. Živijo, naši mladeniči!

K slovenskim premogarjem na Vestfalsko sta se odpeljala minuli teden oo. Klemen Grampovčan in Salvator Zobec. Ostaneta pri vestfalskih Slovencih šest tednov. Ob istem času pridejo v te kraje tudi češki in poljski pridigarji.

Kruci na Slovenskem Štajerskem. Ravnokar je minolo 200 let, kar so ogrski vstasi, Kruci imenovani, razbijali po naših krajih med Muro in Dravo. Primerno je torej, da se sedaj obudi spomin na one čase, ko so naši očetje silno trpeli od ogrskih roparjev, pa jih nazadnje tudi slavno premagali. Tudi sedanje politične homatije na Ogrskem lahko razume le oni, ki pozna madžarsko zgodovino zadnjih 400 let. — O vsem tem nas pouči naša knjižica. V njej so zbrani spisi treh pisateljev. Najprej nam podaja splošni pregled političnih razmer med avstrijskimi in ogrskimi deželami v 17. in v 18. stoletju; o tem je predaval g. Fr. Kovačič v Ljutomeru v imenu „Zgodovinskega društva“. Za tem slede trije sestavki iz peresa rajnega zgodovinarja Matija Slekovca: o prvih pojavih Krucev, pa o Krukih v Ljutomeru in v Središču. Naposled še g. Lovro Janžekovič pripoveduje o Krukih v Veržeju in v okolici Sv. Tomaža. Pridejana je tudi zanimiva starinska slika, ki se sedaj hrani v ljutomerski občinski hiši in predstavlja župnika Simona Pernata, kako 1. 1683 gre

nad Kruce. Zanimiva knjižica se dobiva v Cirilovi tiskarni v Mariboru po 30 v. s poštnino vred. Kdor se zanima za zgodovino domačih krajev in rad bere dogodke nekdanjih časov, naj si naroči to knjižico.

Strašen potres v Indiji. V severnem delu Indije, ki je last Angleške, bil je v torek dne 5. t. m. zjutraj okoli 6. ure strašen potres. Dozdaj so našli čez dva tisoč mrtvih, koliko je pa mrtvih med domačimi Indijanci, se niti ne more dognati. Porušene so vse hiše. Okoli 6. ure zjutraj je pričelo grmeti pod zemljo, kakor da strelja tisoče težkih topov. Vse je bežalo iz hiš, kdor pa ni prišel pravočasno iz njih, bil je pokopan pod njihovimi razvalinami. V mestu Dharmasala je vzdignilo v zrak veliko vojašnico, ki se je zrušila v tistem hipu in pokopala pod svojimi razvalinami celi polk vojakov. 500 vojakov je bilo mrtvih, ostali pa težko ranjeni. Iz velikega hotela so bežali gostje v samih srajcah. Splezali so v svojem strahu na drevesa, ker so čutili pod nogami gibajočo se zemljo. Eua katoliška cerkev se je popolnoma porušila. Prvi sunek je bil tako močan, da ni ostala nobena zidana hiša cela. V bližini nekega mesta so videli Indijci, da se je pokazala v zemlji velikanska razpoklina, iz katere se je močno zakadilo, na to se je pa zemlja zopet zaprla.

Društvena poročila.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda pri Sv. Benediktu v Sl. gor., ustanovljena za župnije Sv. Benedikt, Sv. Ano, Negovo, Sv. Anton in Sv. Trojico v Slov. gor. je imela v nedeljo, dne 26. marca svoj občni zbor. Predsednica Roza Dokl otvori zbor s prisrčnim pozdravom vseh došlih deklet domačih in sosednih od Sv. Trojice in Sv. Ane. Tajnica Matilda Tomažič poroča o krasnem napredku naše podružnice. Ustanovljena dne 7. avg. lanskega leta je štela koncem leta že 4 ustanovne ude, 38 letnih in 205 podpornih udov, skupaj 247 udov. Z velikim navdušenjem so se dekleta in žene oklenile ženske podružnice in veselega srca zbirale in polagale darove na altar družbe sv. Cirila in Metoda. V novem letu naj bi se z večjo vnemo delale za rešitev mladine, ki je v nevarnosti potujčenja. Blagajničarka Amalija Letnik poroča o denarnem stanju podružnice. 4 ustanovnih, 24 letnih in 125 podpornih udov pri Sv. Benediktu je zložilo 170 K 70 vin., 4 letnih in 20 podpornih udov pri Sv. Ani 16 K 40 v., 6 letnih in 50 podp. pri Sv. Antonu 34 K, 3 letniki in 10 podp. pri Sv. Trojici 12 K 20 vin., zunanji ud 2 K, predstava „Dve materi“ ob ustanovnovnem zboru je vrgla družbi 43 K 20 vin., radgonska dekleta so darovala 4 K. Vsi dohodki torej znašajo 282 K 50 v., razni stroški pa 42 K 26 v., ostane družbi čistih 240 K 24 vin. Od teh se je lani poslalo družbi 200 K, ostanek pa letos. Številke dovolj jasno govore, kako uspešno so delovale deklice, ki so pobirale udnino po posameznih župnijah in občinah. Zato jim izreče kaplan Gomilšek priznanje in iskreno zahvalo za toliko požrtvovalnost, ki bi jo naj pokazale tudi letos pri delu za družbo. Amalija Letnik razloži zbranim, kaj je narodni kolek, ki bi ga dekleta naj rade prilepljale na pisma in dopisnice, da pomnožijo družbine dohodke. Za letošnje leto je bil z vsklikom izvoljen sledeči odbor: Roza Dokl, predsednica, Frančiška Črnko, namestnica, Matilda Tomažič, tajnica, Amalija Letnik, blagajničarka, blagajničarka za Sv. Ano Micika Poš, za Sv. Anton Ana Zimič, za Sv. Trojico Ivanka Škof; za Negovo si še odbor poišče blagajničarko. Ta odbor, sestojec iz samih priprostitih za narodno stvar navdušenih deklet, nam je porok, da bo ženska podružnica krepko nadaljevala svoje delo in letos združila še večje število članic v imenovanih župnijah. Vsa čast trem dekliškim zvezam: benediški, antonjevski in anovski ter narodnim deklicam trojiškimi, ki so se združile iz ljubezni do naroda našega v ženski podružnici k tako lepemu delu! Vredne so vsespovsod pomenjanja. Bog jih živi in blagoslovi njih trud!

M. Nazaret pri Mozirju. Na belo nedeljo (30. aprila) se bo ustanovila Marijina mladeniška družba v Nazarjih slovesno. Začetek bo ob pol 10. uri predpoldnevom. Dobri fantje se veselijo, ki v vrste Marije hitijo.

Studenice pri Poljčanah. Zadnje nedeljo, dne 9. aprila 1905 se je vršil napovedani shod bralnega društva, na katerem se je posvetovalo o ustanovitvi kmetijske podružnice. Več prihodnjic.

Skušnja mlekarkega tečaja v Logatecu. Dne 19. t. m. ob 9. uri zjutraj bode javna skušnja gojencev mlekarkega tečaja v Logatecu v občinski hiši; obenem bodo tudi razstavljeni mlečni izdelki, katere so gojenci sami naredili. V tečaju je 12 gojencev, in sicer 10 iz Kranjskega in 2 iz Štajerskega.

Polzela. Narodno gibanje na Polzeli je vedno bolj živahno. Letos se je ustanovila požarna bramba, katera se prav krepko razvija. Imela je sicer nasprotnikov mnogo, a vkljub oviram je močno društvo, katero šteje blizu 40 izvršujočih članov. Želeti bi bilo le, da bi se je domačini še bolj oklenili. Ob priliki slavnostne prisega smo videli mnogo postavnih fantov, katerim bi se prav podala svetla čelada, in kateri so stali ob strani, čeravno bi si morali šteti v čast, da so tudi oni člani tako koristnega društva. Upajmo, da se jih pridruži vedno več. Komaj teden po prisegi je že imela bramba priliko pokazati svojo požrtvovalnost in gorečnost. Čudili smo se, kako hitro se je odpravila na pogorišče v vas Šešče. Le tako naprej! — Razven požarne brambe imamo še dvoje narodnih društev: bralno društvo in podružnico družbe sv. Cirila in Metoda. Nekaj časa smo sicer med njima opažali nekako nezaupnost, a kmalu sta se zblížali in uvideli, da ni med njima nikakega nasprotstva. Saj čim več je ljudstva organiziranega, tem lepše znamenje je za občino, in več društev pomeni praveditev dela. Že po leti sta obe društvi pripravili skupno veliko ljudsko veselico, in sedaj se zopet pripravljata za skupen nastop za 30. aprila. Priprave se že marljivo vrše — upamo, da bosta imeli društvi tudi letos mnogo uspeha. — V današnjih časih, ko nasprotniki tako z vsemi silami tlačijo Slovence, treba se je posebno okleniti našega obrambnega društva „Družbe sv. Cirila in Metoda“. Po vseh slovenskih krajih bi morale biti po-

družnice te najvažnejše slovenske družbe. Na Polzeli, kjer sami dostikrat občutimo pritisk tujcev, smo si tudi osnovali tako podružnico. Članov ima sicer mnogo, a vendar je še mnogo imenitnih hiš, ki se je še niso oklenile. Želeti bi bilo, da bi se vsak Slovenec zavedal svoje narodne dolžnosti. Na cvetno nedeljo priredi naša podružnica po večernicah svoj letni občni zbor. Udeležite se ga, Polzelani, v obilnem številu. Zlasti je dolžnost vseh članov, da pridejo na zbor. — Le v skupnem delu, ramo ob ramo, bomo ohranili svojo narodno posest pred navalom tujcev.

Cerkvene stvari.

Osebnosti. Njih ekselencja prem. g. knezoškof dr. Mih. Napotnik so se vrnili iz Rima v svoje bivališče.

Cerkvene skladbe. Znani slovenski skladatelj Ign. Hladnik je izdal „Regina coeli“, mešan zbor in spremljevanje orgel ali orkestra. Cena partituri 1 K, instrumentalnim glasovom v prepisu 3 K. Založil pisatelj v Novem mestu.

Gospodarske stvari.

Posojilnica v Trbovljah je imela leta 1904 193.940 K 63 v prejemkov, 190.352 K 5 v izdatkih, torej skupni denarni promet 384.292 K 68 v. Zadržnikov je bilo 115 z 517 deleži. Čistega dobička je bilo 1976 K 69 v, ki se je porabil deloma za dobrodelne namene, deloma pa pridejal rezervnemu zakladu.

Društvena naznanila.

Dekliška zveza benediška ima na cvetno nedeljo po večernicah jako važen podučni shod z zanimivim vzporedom. Članice, pridite v polnem številu!

Sv. Anton v Slov. gor. V nedeljo, dne 16. t. m. po večernicah priredi naše bralno društvo predavanje. Govoril bo gosp. jurist Adolf Dominkuš o alkoholnem vprašanju.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na Polzeli ima v nedeljo, dne 16. aprila po večernicah svoj letni občni zbor v občinski hiši. Dnevni red: 1. Pozdrav. 2. Poročilo odbornikov. 3. Volitve. — K obilni udeležbi vabi odbor. (Glej dopis iz Polzele!)

Vojaško veteransko društvo pri Sv. Križu na Murskem polju priredi tombolo dne 24. aprila v gostilni g. Vaupotiča v Noršincih, z koncertom veteranske godbe. Začetek ob 4. popoldne. Čisti dobiček je namenjen za društveno veteransko zastavo.

Listnica uredništva: Sv. Lenart pri Brezicah: Dopisov brez podpisa ne sprejememo! — Sv. Andraž v Slov. gor.: Nemški časniki bi to izrabili, da blatijo ves naš narod. Naj občinski predstojniki posežejo vmes! — Vrba ob jezeru: Ker bodo volitve v okrajni zastop in nemškutarji hočejo zastop naskočiti, zato smo odložili dotične dopise. — Jarenina: Prepokno za to številko. — Maribor: Pritožite se pri inšpektorju!

Zahvala.

Podpisani vzel sem gostilno gosp. Josipa Škerlec v Gornji Radgoni v najem, kar pa moji soprogi valed rodbinskih razmer ni bilo povolji, valed česar sem gospoda Škerleca pisмено zaprosil za povrnitev polovice navada in je gospod Škerlec dobrodušno takoj vstregel moji želji, zakar se mu tem potom iskreno zahvaljujem. 297 1—1

Ivan Kunst.

Is Majšperga. Tukajšnje bralno društvo se najpristneje zahvaljuje za velikodušen dar, katerega je slavno vodstvo „Slov. Matice“ naklonilo naši knjižnici. Podarilo nam je 75 prav lepih knjig najrazličnejše zabavne in poučne vsebine. Istotako izreka zahvalo slavnemu upravnstvu „Dom in Sveta“ za eden letnik lepovernega lista, nadalje tudi g. Antonu Stern, posestniku in dararju na Gori, za 2 kroni, katere je daroval naši društveni blagajni.

Zahvala in priporočilo.

Slavna c. kr. priv. avstr. zavarovalna družba „Dunav“ na Dunaji mi je povzročeni požar dne 28. marca t. l. prav hitro cenila in mi priznala polno zavarovalno svoto, katero sem po tukajšnjem zastopniku g. nadučit. A. Zager že izplačano prejel.

Čut hvaležnosti me veže, da se za to vsakozni povoljno in hitro rešitev toplo zahvaljujem omenjeni zavarovalni družbi in jo vsem posestnikom priporočam najbolje.

Zahvaljujem se pa tudi g. komisarju A. Kuhar iz Celja, ki me je pri vzprejemu uspešno podpiral za stran pravilnega zavarovanja, po požaru pa glede polvoljne rešitve.

Petrovče, dne 4. aprila 1905.

Ant. Koren,

posestnik in župan.

278 1—1

Loterijske številke.

Gradec 8. aprila:	70	10	2	41	54
Dunaj 8. aprila:	70	33	78	44	76

Kupajte
NARODNI KOLEK!

Velika iznajdba!

Nobenega smrada več v pisoarjih in straniščih! Isti izgledajo snažno pri porab

„Kragl-Waterloos Urinöl“.

Od izvedencev priznan izdelek za mazanje pisoarjev in stranišč. Prodajo ima samo Alojz Jožef Riha, uradno konces. zavod za vpeljavanje plina, in vodo-voda, stavbinski in oriamentalni in galastrijski klepar v Mariboru, Koroška cesta št. 14. Priporoča se tudi v izdelovanju vseh v njegovo stroko spadajočih del.

Priznan specialist za napravo kopališčnih sob, klozetov, pisoarjev, za vpeljavo plina (acitelin) in leseno-cementnih streh. Vsa instalacijska in kleparska popravila točno in po ceni.

227 6—4

Proračuni in odgovori brezplačno.

Semenje!

Najboljša

Semenje!

vrtna, poljska in gozdna semena, ki zanesljivo klijejo, priporoča znana trgovina s semenom 188 6—5

M. Berdajs v Mariboru

Semenje!

na Zofijinem trgu.

Semenje!

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osebito odstranjujejo trganje in otakanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih.

Ublažujejo katar, urejajo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in dreva. Pražene velike in male glieste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborni proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezech ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto: 1 duoat (12 steklenic) 4 K. 4 duoate (48 steklenic) 14.60 K. 2 duoata (24 steklenic) 8 K. 5 duoatov (60 steklenic) 17.— K. 3 duoate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanič, seljak itd.

Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka. 646 20-15

Zdravje je največje bogastvo!